

Ο ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

μετὰ τῆς θείας Λειτουργίας
τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

(Τελεῖται συνήθως τὴν πρωΐαν
τοῦ Μεγάλου Σαββάτου).

ΕΝΑΡΞΙΣ - ΠΡΟΟΙΜΙΑΚΟΣ ΨΑΛΜΟΣ

Ὁ διάκονος· Εὐλόγησον, δέσποτα.

Ὁ ἱερεύς·

Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου
Πνεύματος, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ
ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ
Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Καὶ τὸν προοιμιακὸν ψαλμόν·

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης
σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς
ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέροιν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ
ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων
ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς
αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς
τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων
στήσονται ὕδατα.

Ἄπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου
δειλιάσουσιν.

Ἄναβαίνουσιν ὄρη καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν
ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι
τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων
διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς
δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.
Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.
Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων, τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς.
Καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου, τοῦ ἰλαρῶναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.
Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσας.
Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.
Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.
Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.
Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.
Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.
Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.
Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.
Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.
Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.
Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.
Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν.
Ἀνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον ταραχθήσονται.
Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.
Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.
Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.
Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.
Ἄσσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείπειεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (τρὶς). Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

* * *

ΤΑ ΕΙΡΗΝΙΚΑ

Πληρωθέντος τοῦ προοιμιακοῦ ψαλμοῦ, ὁ ἱερεὺς λέγει ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης τὰ εἰρηνικά, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος μεθ' ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

ΟΙ ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΙ ΨΑΛΜΟΙ

Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

Κ^{Πα} υ ρι ε ε κε κρα ξα α προ ο ος σε ε ει
σα κου σο ο ο ον μου ει σα α κου ου σο ον
μου ου Κυ υ υ ρι ι ι ι ε Κυ ρι ε ε κε
κρα α ξα προ ος σε ε ει σα κου σο ο ο ον μου ου
ου προ σρες τη φω νη η η η τη η ης δε η η
σε ω ω ω ως μου εν τω κε κρα γει ναι με προ ος
σε ε ε ε ει σα κου σο ον μου Κυ υ υ υ

ρι ι ι ι ε

Κ^{Πα} α τευ θυν θη η η τω η προ ο ο σε ευ χη

η η μου ως θυ μι α α μα α ε νω ω πι

ο ο ο ον σου ε παρ σις τω ων χει ει ρω ων μου

θυ σι α ε σπε ρι ι νη η ει σα κου σον μου Κυ υ

υ υ ρι ι ι ι ε

Θ^{Πα} ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου και θυ υ

ρανπε ρι ο χης πε ρι τα χει λημου

Μ η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο νη

ρι ασ του προ φα σι ζεσθαι προ φα α σεις εν α μαρ

τι ι αις

Σ υν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι

αν και ου μη συν δυ α σω με τα των εκ λε κτων αυ

των

Π αι δευ σει με δι ι και ος εν ε λε ει και ε λε γ

ξει με ε ε λε ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να α τω

την κε φα λην μου π_9

Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο

κι αις αυ των Δ_2 κα τε πο θησαν ε χο με να πε τραςοι

κρι ται αυ των π_9

Α κου σο νται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν

θη σαν Δ_2 ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης π_9

δι ε σκορ πι σθητα ο στα αυ των πα ρα τον Α α δην π_9

Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθα

λμοι μου Δ_2 ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ

χην μου π_9

Φ υ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συ νε στη σαν

το μοι Δ_2 και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την

α νο μι αν π_9

Π ε σου νται εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρτω

λοι π_9 κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ

θω π_9

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη μου
προς Κυ υ ρι ον ε δε η θην

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σιν μου
την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του απαγγε λω

Ε ν τω εκ λει ειπειν εξ ε μου το πνευ μα μου
και συ εγνωστας τρι βους μου

Ε ν ο δω τα αυ τη η ε πορευ ο μην ε κρυ
ψαν πα γι δα μοι

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε
πον και ουκ η ην ο ε πι γι νω σκων με

Α πα λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε εστινο
εκ ζη τω ων την ψυ χην μου

Ε κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα συ ει
η ελ πισμου με ρι ις μου ει εν γη ζω ωντων

Π ρο σχες προς την δε η σιν μου ο ο τι ε τα πεινω
θην σφο δρα

Ρ υσαιμε εκ των καταδιωκων των με ^Δο ο

τι εκραται ωθησαν υπερ εμε ε ε ^π9

Ε ξαγαγε εκφυλακης την ψυχην μου ^Δτου ε ξο

μο λογησασθαιτω ο νοματι ι σου ^π9

Ε με υπομενουσι δι και οι εως ου αν τα

ποδωσμοι ^π9

^{Πα}
Χ Εκβαθων εκεκραξα σοι Κυριε Κυρι

ε ^π9 ^χ ει σακουσον της φωνη η η ης μου ^π9

^{Πα}
Τ ας εσπερινας ημων ε ε ευχας ^π9 προσδε

ξαι Αγιιε Κυυυυ ριιιι ε ^π9 και πα

ρασχουημι ν αφε εσιν ^π9 α αμαρτιιιων ^π9 ο

τιμο ονος ει οδειξασεν κοσμων την αναα

α αστααα α α σιν ^π9

^{Πα}
^χ Γενηθητω τα ωτα σου προσεχο ντα ^π9 εις

την ω ^χ νην της δε η σε ω ω ω ως μου ^π9

^{Πα}
Κ υ κλωσατε λαα οι Σιιων ^π9 και περιλα

βε τε ε ε ε α α α αυ την και δο τε δο ξαν εν
 αυ τη τω α να σταν τι ι εκ νε ε ε κρων ο τι αυ
 τος ε στι ι ι ιν ο ο θε ο ο ος η η η μων
 ο λυ τρω σα με ε νο ος η η μα ας εκ των α νο
 μι ω ω ων η η η η μων
 Ε αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ ρι ε
 Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι πα ρα σοι
 ο ι λα σμο ος ε ε ε ε στιν
 Δ ευ τε λα οι υ μνη σω ω μεν και προ σκυ νη σω
 μεν Χρι ι στον δο ξα ζοντες αυ του την εκ νε κρων Α
 να α α στα α α α σιν ο τι αυ τος ε στι ι
 ι ιν ο ο θε ο ο ος η η η μων ο εκ της πλα
 νη ης του ε ε εχ θρου τον κο ο ο σμον λυ τρω
 σα α α α με ε ε ε νος
 Ε νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει να
 σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη μου εις

τον λογον σου ηλπισεν η ψυχη μου επι τον

Κυ υριιιιον

Τω παθει σου Χριστε παθων ηλευθερωθη η μεν

και τη Αναστασει σου εκ φθορας ελυτρωθη η

με εν Κυρι ιεδο ο ο ο ξα α α α σοι

Ἔτερα στιχηρά ἰδιόμελα.

Απο φυλακης πρωιας με χρινυκτος απο

φυλακης πρωιας ελπισα τω Ισραηλ ε

πι τον Κυ υ υριιιιον

Σημερον ο αδησ τε ενων βο ο α σου

νε φε ερε ε ε μοι η τον εκ Μαρι ασ γεννη

θεν τα α μη η υ πε δε ε ε ξα α α α μην

ελθων γαρ επε ε με το κρα α το ος

μου ε ε ε λυ υ υ υ σε πυλας χαλκας

συ υ νε τρι ι ψε ψυ χα α ας ας κα α τει ει

ειχον το ο πριν Θε ος ων α νε ε ε ε στη η η η

σε δο ο ξα Κυ ρι ι ε ε τω ω Σταυ ρω ω ω σθ
 και αι τη Α να στα α α α σει ει ει ει σθ
 Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος και
 πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ τρω σε
 ται τον Ι σρα ηλ εκ πα σω ων των α νο μι ω ω ων
 α α α αυ του

Τὸ αὐτό.

Αι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη
 παι νε σα τε Αυ τον πα αν τεσ οι οι οι λα α α
 α οι

Σ η με ρον ο Α δης στε ε ε νων βο ο α
 κα τε λυ θη η μσ η η ε ξσ σσ σι ι ι ι
 α ε δε ξα α α μην θνη η τον ω σπερ
 ε ε να των θα α α νε ε ε εν των τσ το
 ον γαρ κα τε χειν ο ο λωσ σσ κ ι ι σχυ υ υ
 ω αλλ α πολ ω με τα α τσ σ τσ ων ε

βασιλιλιλεεεευονεγωειχοντες
 νεκροςαιαιωωνοςαλλαυτοςιι
 δπααντααςεεγειειειρειδοξακυ
 ριιεετωωστααυρωωωσκααιτηΑνασταα
 αασειειειεισ
^{Νη} ^Χ **Ο**τιεκραταιωθητοελεοςαυτου
 εφημαςκαιηαληθειατουκυριουμνει
 ειςτοναιωνα
^{Νη} **Σ**ημερονοΑδηςστεεεεωνβοοα
 κατεποθημητοοκρααατοςοποιμηηνε
 σαυρωωθηκαιτονΑδααμανεεε
 στηηηησενωνπερεβασιλιουονεε
 στερηημαικαιυςκατεπιονιισχυσας
 πανταςεξηηηηημεεεεσαεκενωσε
 τςτααφςοσαυρωωθειειςυκιισχυυ
 ειτουθανααατουτοοοκραααα

τος δο ο ξα Κυ ρι ι ε ε τω ω Στα αυ ρω ω ω
σθ και αι τη Α να στα α α α σει ει ει ει σθ

Δόξα... Ἦχος πλ. β'

Ν ε ε δο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και αι αι
γι υι ω και Α γι ω Πνευ μα α α τι

Τ ην ση με ε ρο ο ον μυ στι ι κως ο με ε γα
ας Μω υ υ σης προ δυ υ ε ε τυ πω ο το λε ε ε
ε γων και ευ λο γη η σε ε εν ο Θε ε ος
την η με ρα α αν τη η ην ε εβ δο ο ο μην
τω το γα αρ ε ε στι το ευ λο γη με ε νον
Σα αβ βα α α τον αυ τη ε ε στιν η της κα
τα παν σε ε ε ω ω ως η η με ε ε ρα εν η
κα τε ε πα αυ σεν α πο παν των των ερ γων
α αυ τω ο μο νο γε νη ης Υι ο ο ος τω
ω Θε ε ε ω δι α της κα τα τον θα να τον

οι οι κο ο ο νο ο μι ι ι ας τη σα ρ κι ι
σα α ββα τι ι ι ι σας και εις ο ην πα α λιν
ε ε ε πα νε ελ θων δι α της Α να στα σε ε ως
ε δω ρη η σα α το η η μιν ζω ην τη ην αι
ω ω ω ω νι ι ι ι ον ως μο νος α γα θος
και αιφι λα α αν θρω ω ω πος

Ἦχος ♯ Πα ρ

Και νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων α α α μην

Την παγ κοσ μι ον δο ο ο ξαν την εξ αν θρω ω πων
σπα α ρει ει ει σαν και τον Δε σπο τη ην τε ε
κου ου σαν την ε που ρα α α νι ι ι ον
πυ υ υ λην υ μνη σω ω μεν Μα ρι ι αν τη ην
Πα αρ θε ε ε ε ε νον των Α σω μα τω
ων το ο α α σμα και των πι στων το εγ καλ λω ω
ω ω πι ι ι ι σμα αυ τη γαρ α νε δει ει ει χθη

ου ρα α νος και να ο ος της θε ε ο ο ο
τη η η τος αυ τη το με σο τει χον της εχ θρας
κα θε ε λου ου σα ει ρη νη αν τει ση η ξε ε
και το βα σι λει ο ον η νε ε ε ε ω ω ω ω ξε
ταυ την ουν κα τε χο ον τες της πι στε ως την αγ κυ υ
ραν υ περ μα χον ε χο ο με εν τον εξ α αυ
της τε χθε ε εν τα Κυ υ ρι ι ι ον θαρ σει
ει ει τω τοι οι οι νυ θαρ σει τω λα ο ο ος του θε ε
ου και γαρ αυ τος πο λε μη σει τους ε χθρους
παν το δυ υ υ υ να α α α μο ο ο ος

ΕΙΣΟΔΟΣ - ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ

Ψαλλομένου τοῦ Καὶ νῦν γίνεται ἡ εἴσοδος ὑπὸ τοῦ ἱερέως καὶ τοῦ διακόνου μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου.

Ὁ διάκονος: Σοφία· ὀρθοί.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα:

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἱλαρὸν. Μέλος παλαιόν, ἐξήγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-θ

Φ ως ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας
 δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τσ
 ς ς Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι
 ου μα κα α ρος Ι η η σσ ς ς Χρι ι
 στε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
 η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι
 δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
 υ υ μν ς ς με ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο
 ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
 Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
 και αι ροι οι οισ υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
 αι αις αι σι ι ι αις Υι υι ε ε Θε ε ς
 ς ς ζω ω η η ην ο ο ο δι δς δι ι ο ο ο
 ο ο κο ο ο σμος σε ε δο ξα α α α α α
 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ΤΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

* Ἐκ τῶν 15 ἀναγνωσμάτων τοῦ Ἑσπερινοῦ κακῶς εἰς τὰς ἐνορίας ἀναγινώσκονται μόνον 3, τὰ Α', Δ' καὶ ΙΕ'.

Α'. Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα (α' 1-13).

Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Ἡ δὲ γῆ ἦν ἀόρατος, καὶ ἀκατασκεύαστος, καὶ σκότος ἐπάνω τῆς ἀβύσσου, καὶ πνεῦμα Θεοῦ ἐπεφέρετο ἐπάνω τοῦ ὕδατος. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Γενηθήτω φῶς· καὶ ἐγένετο φῶς. Καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς, ὅτι καλόν· καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς ἀναμέσον τοῦ φωτός, καὶ ἀναμέσον τοῦ σκότους. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς ἡμέραν καὶ τὸ σκότος ἐκάλεσε νύκτα. Καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωί, ἡμέρα μία.

Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Γενηθήτω στερέωμα ἐν μέσῳ τοῦ ὕδατος καὶ ἔστω διαχωρίζον ἀναμέσον ὕδατος καὶ ὕδατος· καὶ ἐγένετο οὕτω. Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸ στερέωμα· καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς ἀναμέσον τοῦ ὕδατος, τοῦ ἐπάνω τοῦ στερεώματος, καὶ ἀναμέσον τοῦ ὕδατος, τοῦ ὑποκάτω τοῦ στερεώματος. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ στερέωμα οὐρανόν· καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλόν. Καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωί, ἡμέρα δευτέρα.

Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Συναχθήτω τὸ ὕδωρ, τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ εἰς συναγωγὴν μίαν, καὶ ὀφθήτω ἡ ξηρά· καὶ ἐγένετο οὕτω. Καὶ συνήχθη τὸ ὕδωρ, τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ, εἰς τὰς συναγωγὰς αὐτῶν, καὶ ὤφθη ἡ ξηρά. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὴν ξηρὰν γῆν, καὶ τὰ συστήματα τῶν ὑδάτων ἐκάλεσε θαλάσσας· καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλόν. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Βλαστησάτω ἡ γῆ βοτάνην χόρτου, σπείρον σπέρμα κατὰ γένος, καὶ καθ' ὁμοιότητα, καὶ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπόν, οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ, κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἐγένετο οὕτω. Καὶ ἐξήνεγκεν ἡ γῆ βοτάνην χόρτου σπείρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὁμοιότητα, καὶ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπόν, οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλόν. Καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωί, ἡμέρα τρίτη.

Δ'. Προφητείας Ἰωνᾶ τὸ Ἀνάγνωσμα (α'-δ').

Ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἰωνᾶν, τὸν τοῦ Ἀμαθί, λέγων· Ἀνάστηθι, καὶ πορεύθητι εἰς Νινευί τὴν πόλιν τὴν μεγάλην, καὶ κήρυξον ἐν αὐτῇ, ὅτι ἀνέβη ἡ κραυγὴ τῆς κακίας αὐτῆς πρὸς με. Καὶ ἀνέστη Ἰωνᾶς τοῦ φυγεῖν εἰς Θαρσεῖς ἐκ προσώπου Κυρίου· καὶ κατέβη εἰς Ἰόππην, καὶ εὔρε πλοῖον βαδίζον εἰς Θαρσεῖς, καὶ ἔδωκε τὸν ναῦλον αὐτοῦ, καὶ ἀνέβη εἰς αὐτό, τοῦ πλεῦσαι μετ' αὐτῶν εἰς Θαρσεῖς ἐκ προσώπου Κυρίου.

Καὶ Κύριος ἐξήγειρε πνεῦμα μέγα εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ἐγένετο κλύδων μέγας ἐν τῇ θαλάσῃ, καὶ τὸ πλοῖον ἐκινδύνευε τοῦ

συντριβῆναι. Καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ναυτικοί, καὶ ἀνεβρόν ἕκαστος πρὸς τὸν Θεὸν αὐτοῦ, καὶ ἐκβολὴν ἐποιήσαντο τῶν σκευῶν τῶν ἐν τῷ πλοίῳ εἰς τὴν θάλασσαν, τοῦ κουφισθῆναι ἀπ' αὐτῶν. Ἰωνᾶς δὲ κατέβη εἰς τὴν κοιλίαν τοῦ πλοίου, καὶ ἐκάθευδε, καὶ ἔρεγγε. Καὶ προσῆλθε πρὸς αὐτὸν ὁ πρωρεύς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Τί σὺ ῥέγγεις; ἀνάστα, καὶ ἐπικαλοῦ τὸν Θεὸν σου, εἴπως διασώσῃ ὁ Θεὸς ἡμᾶς, καὶ οὐ μὴ ἀπολώμεθα.

Καὶ εἶπεν ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ· Δεῦτε βάλωμεν κλήρους, καὶ ἐπιγνῶμεν, τίνας ἔνεκεν ἢ κακία αὕτη ἐστὶν ἐφ' ἡμᾶς. Καὶ ἔβαλον κλήρους· καὶ ἔπεσεν ὁ κλῆρος ἐπὶ Ἰωνᾶν. Καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν· Ἀπάγγειλον ἡμῖν, τίνας ἔνεκεν τὸ κακὸν τοῦτο ἐν ἡμῖν; τίς σου ἡ ἐργασία ἐστί; καὶ πόθεν ἔρχῃ; καὶ ποῦ πορεύῃ; καὶ ἐκ ποίας χώρας, καὶ ἐκ ποίου λαοῦ εἶ σύ; Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Δοῦλος Κυρίου εἰμὶ ἐγώ, καὶ Κύριον τὸν Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ ἐγὼ σέβομαι, ὃς ἐποίησε τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ξηράν. Καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ἄνδρες φόβον μέγα· καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν· Τί τοῦτο ἐποίησας; διότι ἔγνωσαν οἱ ἄνδρες ὅτι ἐκ προσώπου Κυρίου ἦν φεύγων, ὅτι ἀπήγγειλεν αὐτοῖς· καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν· Τί ποιήσωμέν σοι, καὶ κοπάσει ἡ θάλασσα ἀφ' ἡμῶν; ὅτι ἡ θάλασσα ἐπορεύετο, καὶ ἐξήγειρε μᾶλλον κλύδωνα. Καὶ εἶπεν Ἰωνᾶς πρὸς αὐτούς· Ἄρατέ με, καὶ ἐμβάλετέ με εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ κοπάσει ἡ θάλασσα ἀφ' ὑμῶν· διότι ἔγνωκα ἐγώ, ὅτι δι' ἐμὲ ὁ κλύδων ὁ μέγας οὗτος ἐφ' ὑμᾶς ἐστί.

Καὶ παρεβιάζοντο οἱ ἄνδρες τοῦ ἐπιστρέψαι πρὸς τὴν γῆν, καὶ οὐκ ἠδύναντο, ὅτι ἡ θάλασσα ἐπορεύετο, καὶ ἐξηγείρετο μᾶλλον ἐπ' αὐτούς. Καὶ ἀνεβόησαν πρὸς Κύριον, καὶ εἶπον· Μηδαμῶς, Κύριε, μὴ ἀπολώμεθα ἔνεκεν τῆς ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου τούτου, καὶ μὴ δῶς ἐφ' ἡμᾶς αἷμα δίκαιον· διότι σύ, Κύριε, ὄν τρόπον ἐβούλου, πεποίηκας. Καὶ ἔλαβον τὸν Ἰωνᾶν, καὶ ἐνέβαλον αὐτὸν εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ἔστη ἡ θάλασσα ἐκ τοῦ σάλου αὐτῆς. Καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ἄνδρες φόβῳ μεγάλῳ τὸν Κύριον, καὶ ἔθυσαν θυσίαν τῷ Κυρίῳ, καὶ ἠΰξαντο τὰς εὐχάς.

Καὶ προσέταξε Κύριος κῆτει μεγάλῳ καταπιεῖν τὸν Ἰωνᾶν· καὶ ἦν Ἰωνᾶς ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας. Καὶ προσηύξατο Ἰωνᾶς πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ, ἐκ τῆς κοιλίας τοῦ κήτους, καὶ εἶπεν.

Ἐβόησα ἐν θλίψει μου πρὸς Κύριον τὸν Θεόν μου, καὶ εἰσήκουσέ μου· ἐκ κοιλίας Ἄδου κραυγῆς μου, ἤκουσας φωνῆς μου.

Ἀπέρριψάς με εἰς βάθη καρδίας θαλάσσης, καὶ ποταμοὶ ἐκύκλωσάν με.

Πάντες οἱ μετεωρισμοί σου, καὶ τὰ κύματά σου ἐπ' ἐμὲ διῆλθον.

Κἀγὼ εἶπον· Ἀπῶσμαι ἐξ ὀφθαλμῶν σου· ἄρα προσθήσω τοῦ

ἐπιβλέψαι με πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν σου;

Περιεχύθη μοι ὕδωρ ἕως ψυχῆς μου, ἄβυσσος ἐκύκλωσέ με ἐσχάτη.

Ἔδω ἡ κεφαλή μου εἰς σχισμὰς ὀρέων, κατέβην εἰς γῆν, ἧς οἱ μοχλοὶ αὐτῆς κάτοχοι αἰώνιοι.

Καὶ ἀναβήτω ἐκ φθορᾶς ἡ ζωὴ μου πρὸς σέ, Κύριε ὁ Θεός μου.

Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὴν ψυχὴν μου, τοῦ Κυρίου ἐμνήσθην· καὶ ἔλθοι πρὸς σέ ἡ προσευχή μου πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν σου.

Φυλασσόμενοι μάταια καὶ ψευδῆ, ἔλεον αὐτοῖς ἐγκατέλιπον.

Ἐγὼ δὲ μετὰ φωνῆς αἰνέσεως καὶ ἐξομολογήσεως θύσω σοι· ὅσα ηὐξάμην, ἀποδώσω σοι εἰς σωτηρίαν μου τῷ Κυρίῳ.

Καὶ προσέταξε Κύριος τῷ κῆτει, καὶ ἐξέβαλε τὸν Ἰωνᾶν ἐπὶ τὴν ξηράν.

Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἰωνᾶν ἐκ δευτέρου, λέγων· Ἀνάστηθι, καὶ πορεύθητι εἰς Νινευί τὴν πόλιν τὴν μεγάλην, καὶ κήρυξον ἐν αὐτῇ κατὰ τὸ ῥῆμα τὸ ἔμπροσθεν, ὃ ἐγὼ ἐλάλησα πρὸς σέ. Καὶ ἀνέστη Ἰωνᾶς, καὶ ἐπορεύθη εἰς Νινευί, καθὰ ἐλάλησεν αὐτῷ Κύριος· ἡ δὲ Νινευί ἦν πόλις μεγάλη τῷ Θεῷ, ὡσεὶ πορείας ὁδοῦ τριῶν ἡμερῶν. Καὶ ἤρξατο Ἰωνᾶς τοῦ εἰσπορεύεσθαι εἰς τὴν πόλιν, ὡσεὶ πορείαν ἡμέρας μιᾶς· καὶ ἐκήρυξε, καὶ εἶπεν· Ἔτι τρεῖς ἡμέραι, καὶ Νινευί καταστραφήσεται.

Καὶ ἐπίστευσαν οἱ ἄνδρες Νινευί τῷ Θεῷ, καὶ ἐκήρυξαν νηστείαν, καὶ ἐνεδύσαντο σάκκους ἀπὸ μεγάλου αὐτῶν ἕως μικροῦ αὐτῶν. Καὶ ἤγγισεν ὁ λόγος πρὸς τὸν βασιλέα τῆς Νινευί, καὶ ἐξανέστη ἀπὸ τοῦ θρόνου αὐτοῦ, καὶ περιείλετο τὴν στολὴν αὐτοῦ ἀφ' ἑαυτοῦ, καὶ περιεβάλετο σάκκον, καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ σποδοῦ. Καὶ ἐκηρύχθη, καὶ ἐρρέθη ἐν τῇ Νινευί παρὰ τοῦ βασιλέως, καὶ παρὰ τῶν μεγιστάνων αὐτοῦ, λεγόντων· Οἱ ἄνθρωποι, καὶ τὰ κτήνη, καὶ οἱ βόες, καὶ τὰ πρόβατα μὴ γευσάσθωσαν, μηδὲ νεμέσθωσαν, μηδὲ ὕδωρ πιέτωσαν. Καὶ περιεβάλοντο σάκκους οἱ ἄνθρωποι, καὶ τὰ κτήνη, καὶ ἀνεβόησαν πρὸς τὸν Θεὸν ἐκτενῶς· καὶ ἀπέστρεψαν ἕκαστος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτῶν τῆς πονηρᾶς, καὶ ἀπὸ τῆς ἀδικίας τῆς ἐν χερσὶν αὐτῶν, λέγοντες· Τίς οἶδεν εἰ μετανοήσει ὁ Θεός, καὶ παρακληθήσεται, καὶ ἀποστρέψει ἐξ ὀργῆς θυμοῦ αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀπολώμεθα;

Καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς τὰ ἔργα αὐτῶν, ὅτι ἀπέστρεψαν ἀπὸ τῶν ὁδῶν αὐτῶν τῶν πονηρῶν, καὶ μετενόησεν ὁ Θεὸς ἐπὶ τῇ κακίᾳ, ἣ ἔλάλησε τοῦ ποιῆσαι αὐτοῖς, καὶ οὐκ ἐποίησε. Καὶ ἐλυπήθη Ἰωνᾶς λύπην μεγάλην· καὶ συνεχύθη, καὶ προσηύξατο πρὸς Κύριον, καὶ εἶπεν· ὦ Κύριε, οὐχ οὗτοι οἱ λόγοι μου, ἔτι ὄντος μου ἐν τῇ γῆ; Διὰ τοῦτο προέφθασα τοῦ φυγεῖν εἰς Θαρσεῖς,

διότι ἔγνω, ὅτι σὺ ἐλεήμων εἶ, καὶ οἰκτίρμων, μακρόθυμος, καὶ πολυέλεος, καὶ μετανοῶν ἐπὶ κακίαις. Καὶ νῦν, Δέσποτα Κύριε, λάβε τὴν ψυχὴν μου ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι καλὸν τὸ ἀποθανεῖν με μᾶλλον, ἢ ζῆν με. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Ἰωνᾶν· Εἰ σφόδρα λελύπησαι σύ; Καὶ ἐξῆλθεν Ἰωνᾶς ἐκ τῆς πόλεως, καὶ ἐκάθισεν ἀπέναντι τῆς πόλεως, καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ σκηνήν, καὶ ἐκάθητο ὑποκάτω αὐτῆς ἐν σκιά, ἕως οὗ ἐπίδη τί ἔσται τῇ πόλει. Καὶ προσέταξε Κύριος ὁ Θεὸς κολοκύνθη, καὶ ἀνέβη ὑπὲρ κεφαλῆς Ἰωνᾶ, τοῦ εἶναι σκιὰν ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, τοῦ σκιάζειν αὐτῷ ἀπὸ τῶν κακῶν αὐτοῦ· καὶ ἐχάρη Ἰωνᾶς ἐπὶ τῇ κολοκύνθῃ χαρὰν μεγάλην. Καὶ προσέταξεν ὁ Θεὸς σκώληκι ἐωθινή τῇ ἐπαύριον, καὶ ἐπάταξε τὴν κολοκύνθη, καὶ ἐξηράνθη. Καὶ ἐγένετο, ἅμα τῷ ἀνατεῖλαι τὸν ἥλιον, καὶ προσέταξεν ὁ Θεὸς πνεύματι καύσωνι συγκαίοντι· καὶ ἐπάταξεν ὁ ἥλιος ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Ἰωνᾶ· καὶ ὠλιγοφύχησε, καὶ ἀπελέγετο τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ εἶπε· Καλὸν μοι ἀποθανεῖν με, ἢ ζῆν με.

Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς πρὸς Ἰωνᾶν· Εἰ σφόδρα λελύπησαι σὺ ἐπὶ τῇ κολοκύνθῃ; Καὶ εἶπε· Σφόδρα λελύπημαι ἐγὼ ἕως θανάτου. Καὶ εἶπε Κύριος· Σὺ μὲν ἐφείσω ὑπὲρ τῆς κολοκύνθης, ὑπὲρ ἧς οὐκ ἐκακοπάθησας, οὐδὲ ἐξέθρεψας αὐτήν, ἢ ἐγενήθη ὑπὸ νύκτα, καὶ ὑπὸ νύκτα ἀπώλετο· ἐγὼ δὲ οὐ φείσομαι ὑπὲρ Νινευί τῆς πόλεως τῆς μεγάλης, ἐν ἧ κατοικοῦσι πλείους, ἢ δώδεκα μυριάδες ἀνθρώπων, οἳ τινες οὐκ ἔγνωσαν δεξιὰν αὐτῶν, ἢ ἀριστεράν αὐτῶν, καὶ κτήνη πολλά;

ΙΕ'. Προφητείας Δανιήλ τὸ Ἀνάγνωσμα

(γ' 1-23 καὶ ὕμνος τῶν Τριῶν Παίδων).

Ἐτους ὀκτωκαιδεκάτου, Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς ἐποίησεν εἰκόνα χρυσοῦν· ὕψος αὐτῆς πήχεων ἐξήκοντα, εὖρος αὐτῆς πήχεων ἕξ· καὶ ἔστησεν αὐτήν ἐν πεδίῳ Δεηρά, ἐν χώρᾳ Βαβυλῶνος. Καὶ ἀπέστειλε συναγαγεῖν τοὺς ὑπάτους, καὶ τοὺς στρατηγούς, καὶ τοὺς τοπάρχας, ἡγουμένους, καὶ τυράννους, καὶ τοὺς ἐπ' ἐξουσιῶν, καὶ πάντας τοὺς ἄρχοντας τῶν χωρῶν, ἐλθεῖν εἰς τὰ ἐγκαίνια τῆς εἰκόνας, ἣν ἔστησε Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς. Καὶ συνήχθησαν οἱ τοπάρχαι, ὑπατοὶ, στρατηγοί, ἡγούμενοι, τύραννοι μεγάλοι, οἱ ἐπ' ἐξουσιῶν, καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες τῶν χωρῶν, εἰς τὸν ἐγκαινισμὸν τῆς εἰκόνας, ἣν ἔστησε Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς· καὶ εἰστήκεισαν ἐνώπιον τῆς εἰκόνας. Καὶ ὁ κήρυξ ἐβόα ἐν ἰσχύϊ· Ὑμῖν λέγεται, ἔθνη, λαοί, φυλαὶ καὶ γλῶσσαι· Ἡ ἂν ὠρα ἀκούσητε τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος, σύριγγός τε, καὶ κιθάρας, σαμβύκης τε, καὶ ψαλτηρίου, συμφωνίας, καὶ παντὸς γένους μουσικῶν, πίπτοντες προσκυνεῖτε, τῇ εἰκόνι τῇ χρυσοῦ, ἣ ἔστησε Ναβουχοδονόσορ ὁ

βασιλεύς· καὶ ὅς ἂν μὴ πεσὼν προσκυνήσῃ, αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐμβληθήσεται εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην. Καὶ ἐγένετο, ὅταν ἤκουον οἱ λαοὶ τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος, σύριγγός τε, καὶ κιθάρας, σαμβύκης τε, καὶ ψαλτηρίου, καὶ συμφωνίας, καὶ παντὸς γένους μουσικῶν, πίπτοντες πάντες οἱ λαοί, φυλαί, γλῶσσαι, προσεκύνουν τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ, ἣ ἕστησε Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεύς.

Τότε προσῆλθον ἄνδρες Χαλδαῖοι, καὶ διέβαλον τοὺς Ἰουδαίους· καὶ ὑπολαβόντες, εἶπον Ναβουχοδονόσορ τῷ βασιλεῖ· Βασιλεῦ, εἰς τοὺς αἰῶνας ζῆθι· σὺ βασιλεῦ, ἔθηκας δόγμα, πάντα ἄνθρωπον, ὅς ἂν ἀκούσῃ τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος, σύριγγός τε, καὶ κιθάρας, σαμβύκης τε, καὶ ψαλτηρίου, καὶ συμφωνίας, καὶ παντὸς γένους μουσικῶν, καὶ μὴ πεσὼν προσκυνήσῃ τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ, ἐμβληθήσεται εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην. Εἰσὶν οὖν ἄνδρες Ἰουδαῖοι, οὓς κατέστησας ἐπὶ τὰ ἔργα τῆς χώρας Βαβυλῶνος Σεδράχ, Μισάχ, καὶ Ἀβδεναγῶ, οἱ οὐχ ὑπήκουσαν, βασιλεῦ, τῷ δόγματί σου, καὶ τοῖς θεοῖς σου οὐ λατρεύουσι, καὶ τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ, ἣ ἕστησας, οὐ προσκυνοῦσι.

Τότε ὁ Ναβουχοδονόσορ ἐν θυμῷ καὶ ὀργῇ εἶπεν ἀγαγεῖν τὸν Σεδράχ, Μισάχ, καὶ Ἀβδεναγῶ· καὶ ἤχθησαν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως· καὶ ἀπεκρίθη Ναβουχοδονόσορ, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Εἰ ἀληθῶς, Σεδράχ, Μισάχ, καὶ Ἀβδεναγῶ, τοῖς θεοῖς μου οὐ λατρεύετε, καὶ τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ ἣ ἕστησα, οὐ προσκυνεῖτε; Νῦν οὖν ἔχετε ἐτοιμῶς, ἵνα ὡς ἂν ἀκούσητε τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος, σύριγγός τε καὶ κιθάρας, σαμβύκης τε καὶ ψαλτηρίου, καὶ συμφωνίας, καὶ παντὸς γένους μουσικῶν, πεσόντες προσκυνήσητε τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ, ἣ ἕστησα· ἐὰν δὲ μὴ προσκυνήσητε, αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐμβληθήσεσθε εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην· καὶ τίς ἐστι θεός, ὃς ἐξελεῖται ὑμᾶς ἐκ τῶν χειρῶν μου;

Ἀπεκρίθησαν Σεδράχ, Μισάχ, καὶ Ἀβδεναγῶ, λέγοντες τῷ βασιλεῖ Ναβουχοδονόσορ· Οὐ χρεῖαν ἔχομεν ἡμεῖς περὶ τοῦ ῥήματος τούτου ἀποκριθῆναί σοι· ἔστι γὰρ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν οὐρανοῖς, ᾧ ἡμεῖς λατρεύομεν, δυνατὸς ἐξελεῖσθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς καμίνου τοῦ πυρὸς τῆς καιομένης, καὶ ἐκ τῶν χειρῶν σου, βασιλεῦ, ῥύσεται ἡμᾶς· καὶ ἐὰν μὴ, γνωστὸν ἔστω σοι, βασιλεῦ, ὅτι τοῖς θεοῖς σου οὐ λατρεύομεν, καὶ τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ, ἣ ἕστησας, οὐ προσκυνοῦμεν.

Τότε ὁ Ναβουχοδονόσορ ἐπλήσθη θυμοῦ, καὶ ἡ ὄψις τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἠλλοιώθη ἐπὶ Σεδράχ, Μισάχ, καὶ Ἀβδεναγῶ· καὶ εἶπεν ἐκκαῦσαι τὴν κάμινον ἐπταπλασίως, ἕως οὗ εἰς τέλος ἐκκαῆ· καὶ ἄνδρας ἰσχυροὺς ἰσχυῖ εἶπε, πεδῆσαντας τὸν Σεδράχ, Μισάχ, καὶ Ἀβδεναγῶ, ἐμβαλεῖν εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς τὴν

καιομένην. Τότε οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι ἐπεδήθησαν σὺν τοῖς σαραβάροις αὐτῶν, καὶ τιάραις, καὶ περικνημίσι, τοῖς ἐνδύμασιν αὐτῶν, καὶ ἐβλήθησαν εἰς τὸ μέσον τῆς καμίνου τοῦ πυρὸς τῆς καιομένης, ἐπεὶ τὸ ῥῆμα τοῦ βασιλέως ὑπερίσχυσε· καὶ ἡ κάμιнос ἐξεκαύθη ἐκ περισσοῦ ἐπταπλασίως. Καὶ οἱ τρεῖς οὗτοι, Σεδράχ, Μισάχ, καὶ Ἀβδεναγώ, ἔπεσον ἐν μέσῳ τῆς καμίνου τοῦ πυρὸς τῆς καιομένης πεπεδημένοι, καὶ περιεπάτουν ἐν μέσῳ τῆς φλογός, ὑμνοῦντες καὶ δοξάζοντες τὸν Θεόν, καὶ εὐλογοῦντες τὸν Κύριον.

Καὶ συστάς Ἀζαρίας, προσηύξατο οὕτω· καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ ἐν μέσῳ τοῦ πυρὸς, εἶπεν.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετόν, καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας·

Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐποίησας ἡμῖν· καὶ πάντα τὰ ἔργα σου ἀληθινά, καὶ εὐθεῖαι αἱ ὁδοί σου, καὶ πᾶσαι αἱ κρίσεις σου ἀληθεῖς·

Καὶ κρίματα ἀληθείας ἐποίησας κατὰ πάντα, ἃ ἐπήγαγες ἡμῖν, καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν, τὴν τῶν Πατέρων ἡμῶν Ἱερουσαλήμ· ὅτι ἐν ἀληθείᾳ, καὶ κρίσει ἐπήγαγες ταῦτα πάντα ἐφ' ἡμᾶς διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν.

Ὅτι ἡμάρτομεν, καὶ ἠνομήσαμεν ἀποστῆναι ἀπὸ σοῦ, καὶ ἐξημάρτομεν ἐν πᾶσι, καὶ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἠκούσαμεν, οὐδὲ συνετηρήσαμεν, οὐδὲ ἐποιήσαμεν καθὼς ἐνετείλω ἡμῖν, ἵνα εὖ ἡμῖν γένηται.

Καὶ πάντα, ὅσα ἐπήγαγες ἡμῖν, καὶ πάντα, ὅσα ἐποίησας ἡμῖν, ἐν ἀληθινῇ κρίσει ἐποίησας· καὶ παρέδωκας ἡμᾶς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν ἀνόμων, ἐχθίστων ἀποστατῶν, καὶ βασιλεῖ ἀδίκῳ, καὶ πονηροτάτῳ παρὰ πᾶσαν τὴν γῆν.

Καὶ νῦν οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἀνοίξαι τὸ στόμα· αἰσχύνῃ καὶ ὄνειδος ἐγενήθημεν τοῖς δούλοις σου, καὶ τοῖς σεβομένοις σε.

Μὴ δὴ παραδώῃς ἡμᾶς εἰς τέλος διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, καὶ μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου, καὶ μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, διὰ Ἀβραάμ τὸν ἡγαπημένον ὑπὸ σοῦ, καὶ διὰ Ἰσαάκ τὸν δούλόν σου, καὶ Ἰσραὴλ τὸ ἅγιόν σου· οἷς ἐλάλησας πληθῦναι τὸ σπέρμα αὐτῶν, ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ καὶ ὡς τὴν ἄμμον τὴν παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης.

Ὅτι, Δέσποτα, ἐσμικρύνθημεν παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἐσμὲν ταπεινοὶ ἐν πάσῃ τῇ γῆ σήμερον, διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν.

Καὶ οὐκ ἔστιν ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ ἄρχων, καὶ προφήτης, καὶ ἡγούμενος· οὐδὲ ὀλοκαύτωσις, οὐδὲ θυσία, οὐδὲ προσφορά, οὐδὲ θυμίαμα, οὐ τόπος τοῦ καρπῶσαι ἐνώπιόν σου, καὶ εὐρεῖν ἔλεος.

Ἄλλ' ἐν ψυχῇ συντετριμμένη, καὶ πνεύματι ταπεινώσεως

προσδεχθείμεν· ὡς ἐν ὀλοκαυτώμασι κριῶν καὶ ταύρων, καὶ ὡς ἐν μυριάσιν ἀρνῶν πιόνων, οὕτω γενέσθω ἡ θυσία ἡμῶν ἐνώπιόν σου σήμερον, καὶ ἐκτελείσθω ὀπισθέν σου· ὅτι οὐκ ἔστιν αἰσχὺν ἡ τοῖς πεποιθόσιν ἐπὶ σέ.

Καὶ νῦν ἐξακολουθοῦμέν σοι ἐν ὄλῃ καρδίᾳ, καὶ φοβούμεθά σε, καὶ ζητοῦμεν τὸ πρόσωπόν σου·

Μὴ καταισχύνῃς ἡμᾶς, ἀλλὰ ποιήσον μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπιείκειάν σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου·

Ἐξελοῦ ἡμᾶς κατὰ τὰ θαυμάσιά σου, καὶ δὸς δόξαν τῷ ὀνόματί σου, Κύριε.

Καὶ ἐντραπήσαν πάντες οἱ ἐνδεικνύμενοι τοῖς δούλοις σου κακά, καὶ καταισχυνθείσαν ἀπὸ πάσης δυναστείας, καὶ ἡ ἰσχὺς αὐτῶν συντριβεῖ·

Καὶ γνώτωσαν, ὅτι σὺ εἶ Κύριος, Θεὸς μόνος, καὶ ἔνδοξος ἐφ' ὅλην τὴν οἰκουμένην.

Καὶ οὐ διέλιπον οἱ ἐμβάλλοντες αὐτοὺς ὑπηρέται τοῦ βασιλέως, καίοντες τὴν κάμινον νάφθη, καὶ πίσση, καὶ στυππίω, καὶ κληματίδι. Καὶ διεχείτο ἡ φλόξ ἐπάνω τῆς καμίνου ἐπὶ πήχεις τεσσαράκοντα ἐννέα· καὶ διώδευσε, καὶ ἐνεπύρισεν, οὐς εὔρε περὶ τὴν κάμινον τῶν Χαλδαίων. Ὁ δὲ Ἄγγελος Κυρίου συγκατέβη ἅμα τοῖς περὶ τὸν Ἀζαρίαν εἰς τὴν κάμινον, καὶ ἐξετίναξε τὴν φλόγα τοῦ πυρὸς ἐκ τῆς καμίνου, καὶ ἐποίησε τὸ μέσον τῆς καμίνου ὡς πνεῦμα δρόσου διασυρίζον· καὶ οὐχ ἤψατο αὐτῶν τὸ καθόλου τὸ πῦρ, οὐδὲ ἐλύπησεν, οὐδὲ παρηνώχλησεν αὐτούς. Τότε οἱ Τρεῖς, ὡς ἐξ ἐνὸς στόματος, ὕμνου, καὶ εὐλόγουν, καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεὸν ἐν τῇ καμίνῳ, λέγοντες·

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ ὑπερύμνητος, καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ εὐλογημένον τὸ ὄνομα τῆς δόξης σου, τὸ ἅγιον, τὸ ὑπερύμνητον, καὶ ὑπερυψούμενον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ Ναῶ τῆς ἀγίας δόξης σου, ὁ ὑπερύμνητος, καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογημένος εἶ ὁ βλέπων ἀβύσσους, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβίμ, ὁ ὑπερύμνητος, καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐπὶ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας σου, ὁ ὑπερύμνητος, καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ, ὁ ὑπερύμνητος, καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄνιστάμενοι δὲ ψάλλομεν εἰς ἤχον α'.

Ἦχος 4 Πα ρ

T ον Κυ ρι ον υ μνει τε και υ περ υ

ψ8 8 τε ²² εις παν τας τας αι ω νας ⁹

Εἶτα ὁ ἀναγνώστης λέγει τοὺς στίχους τοῦ ὕμνου, μεθ' ἕκαστον δὲ αὐτῶν φάλλομεν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε...

ΥΜΝΟΣ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Εὐλογεῖτε, Ἄγγελοι Κυρίου, οὐρανοὶ Κυρίου, τὸν Κύριον.

Εὐλογεῖτε, ὕδατα πάντα τὰ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις Κυρίου, τὸν Κύριον.

Εὐλογεῖτε, ἥλιος καὶ σελήνη, ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ, τὸν Κύριον.

Εὐλογεῖτε, φῶς καὶ σκότος, νύκτες καὶ ἡμέραι, τὸν Κύριον.

Εὐλογεῖτε, πᾶς ὄμβρος καὶ δρόσος, πάντα τὰ πνεύματα, τὸν Κύριον.

Εὐλογεῖτε, πῦρ καὶ καῦμα, ψῦχος καὶ καύσων, τὸν Κύριον.

Εὐλογεῖτε, δρόσοι καὶ νιφετοί, πάγοι καὶ ψῦχος, τὸν Κύριον.

Εὐλογεῖτε, πάχνη καὶ χιόνες, ἀστραπαὶ καὶ νεφέλαι, τὸν Κύριον.

Εὐλογεῖτε, γῆ, ὄρη καὶ βουνοί, καὶ πάντα τὰ φυόμενα ἐν αὐτῇ, τὸν Κύριον.

Εὐλογεῖτε, πηγαὶ, θάλασσα, καὶ ποταμοί, κήτη, καὶ πάντα τὰ κινούμενα ἐν τοῖς ὕδασι, τὸν Κύριον.

Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, τὰ θηρία, καὶ πάντα τὰ κτήνη, τὸν Κύριον.

Εὐλογεῖτε, υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, εὐλογεῖτω Ἰσραὴλ, τὸν Κύριον.

Εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς Κυρίου, δοῦλοι Κυρίου, τὸν Κύριον.

Εὐλογεῖτε, πνεύματα καὶ ψυχαὶ δικαίων, ὅσοι καὶ ταπεινοὶ τῇ καρδίᾳ, τὸν Κύριον.

Εὐλογεῖτε, Ἀνανία, Ἀζαρία, καὶ Μισαήλ, τὸν Κύριον.

Εὐλογεῖτε, Ἀπόστολοι, Προφῆται, καὶ Μάρτυρες Κυρίου, τὸν Κύριον.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον· ὑμνοῦμεν καὶ ὑπερυψοῦμεν αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

T ον Κυ ρι ον υ μνε 8 με εν και υ περ υ

ψ8 8 μεν ²² εις παν τας τας αι ω νας ⁹

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον· ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τον Κυριον υ υ μνησ με εν και δο ξο
 λο γησ μεν εις παντας αι ω ω να α ας

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ,

Ὁ διάκονος· Καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀ' χορός· Ἀμήν.

Καὶ φάλλεται ἀντὶ τοῦ τρισαγίου ὕμνου, ἀρχομένου τοῦ ἀ' χοροῦ.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Ο σοι εις Χρι στον ε βα πτι σθη η η τε ε
 Χρι στο ο ο ον ε ε νε δυ υ σα σθε Α λλη
 λη σ σ σ σ ι ι ι ι α

Τὸ τρίτον

Ο σοι εις Χρι στον ε βα πτι ι ι ε βα πτι
 σθη τε ε ε ε ε ε ε ε ε Χρι
 στο ο ο ον ε νε δυ υ σα α σθε ε Α λλη
 λη σ σ σ σ ι ι ι ι α

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
 τι

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι ω

νων α μην ^Δ₂

Χ ρι στο ο ο ον ε νε δυ υ σα α σθε

ε Α λλη λϝ ϝ ϝ ι ι ι ι α ^π₉

Ν ε ε δυ υ υ υ να α α μισ ^π₉

Ο ο ο ο σοι οι οι οι οι οι οι οι ^π₉

εις Χρι στο ο ο ο ο ο ον ε ε ε ε

ε βα α α α πτι ι ι ε βα πτι σθη τε ε ^{Νη} ^{Πα}

ε ε ε ε ε ^Δ₂ Χρι στο ο ο ο ο ο ον ε ε ε

ε ε ε νε δυ υ υ υ υ υ σα α α σθε ε ^π₉

ε ε ε ε ε ε ^Δ₂ Α α α α α λλη λϝ ϝ ϝ

ϝ ϝ ϝ ι ι ι α α α ^χ ^π₉

Δύναμις, Ὅσοι εἰς Χριστόν, Ἰωάννου τοῦ πικλῆν Ἀρβανίτη.

Ἦχος ^π₉ Πα ϕ

Δ υ υ ω υ υ υ να α α α α α ^{Πα}

γα α α α α α α ^{Δι} γα α α α α α ^π₉

α α α α Δυ υ να α α μι ι ι ι ι ι ι
ις

Ο ο χο ο ο ο ο ο ο ο ο σοι οι οι

εις Χρι στο ο ο ο ο ον ε ε ε ε

ε ε βα α α ρα α α πτι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ρι ι ι σθη τε ε

Χρι στο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο χο ο ο ο ο ον ε νε ε δυ υ

υ υ υ υ υ υ χυ υ υ υ υ υ υ υ υ

σα α α σθε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ιε ε

ε ε ε ε ε Α α α α λλη η η λθ θ

θ θ θ θ θ θ θ θ θ θ θ θ ι ι

Α λλη η λθ θ θ θ θ θ ι α α α α

α α α α α α α α α α α α α α

α ρα α α

(ιδ' Ιουνίου , α 4 ζ' , I.A.)

Πα
υ υ υ υ υ σα α ε ε νε δυ υ
υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ σα α ε νε ε

δυ υ υ υ υ υ σα σθε ε ε λι ε ε ε ε

M
ε χε ε ε ε ε Ζω

Παρεκβολή, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου, ἦχος ρῆ Ζω χ

E Ζω M Ζω
ρι ρε ρε ρε ρι ρε ρε ρε ε εμ τε

ρε ρε ε ε ρι ρι ρε ε ε εμ Ε ρι ρε ρε

ρε ε εμ τε ρε ρεμ τε ρι ρε ρε ε ε ρε

ρι ρε ρε ε ρεμ τε ρι ρε ρε ε ε ρε ε ε ρε

ρεμ τε ρε ε ε ρι ρε ρε ρεμ τε ε ε ε τε ρε

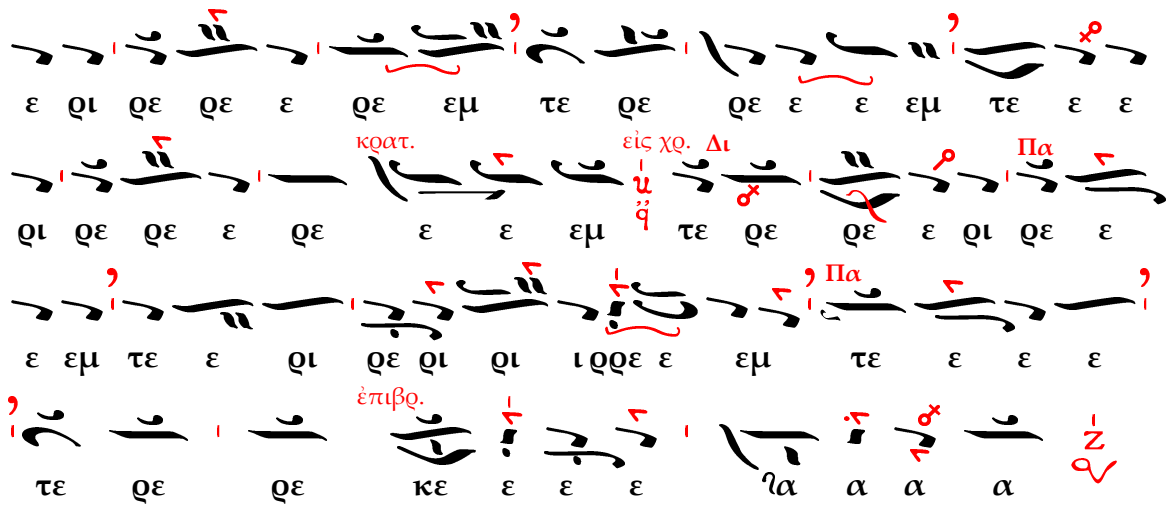
ρεμ Ε ρι ρε ρε ρε ρι ρε ρε ρε ρε ρε ε

ρε ε ε ρι ρε ρε ρε ρε ρι ρε ρε ε ε ρε

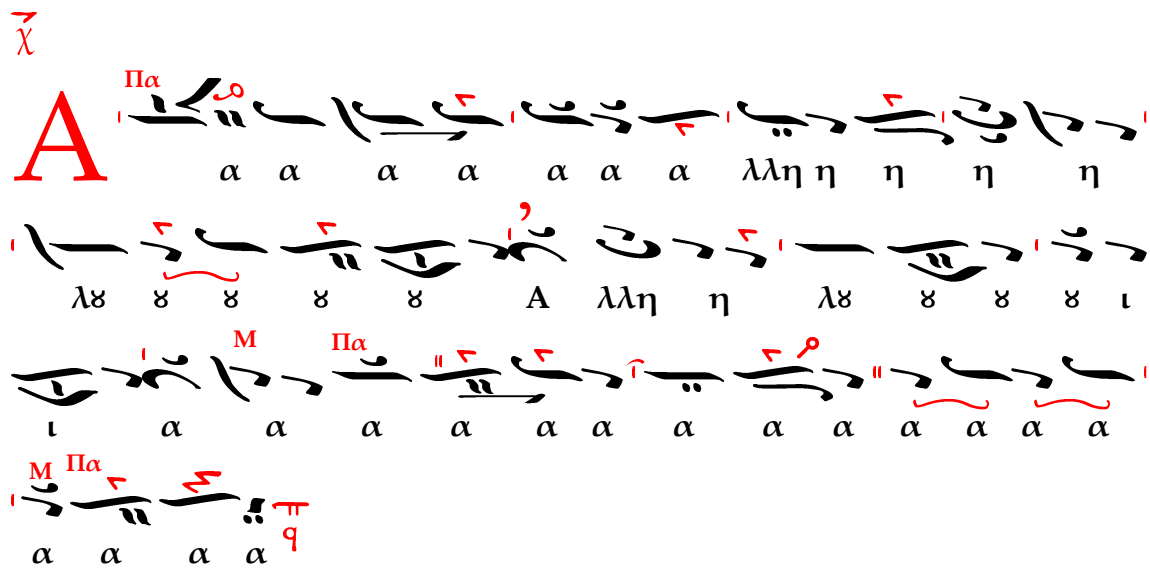
ρε ρεμ τε εμ τε ε ε ε τε ρε ρε ε ε

εμ τε ε ε εμ ρε ρι ρι ρε ρι ρι ρε ρε ρε

ρι ρι ρε ε ε ε ρε ε ε ε ρεμ τε

 ε ρι ρε ρε ε ρε εμ τε ρε ρε ε ε εμ τε ε ε
 ρι ρε ρε ε ρε ε ε εμ τε ρε ρε ε ρι ρε ε
 ε εμ τε ε ρι ρε ρι ρι ι ρε ε εμ τε ε ε ε
 τε ρε ρε κε ε ε ε λα α α α

Α α α α α α α α λλη η η η η
 λ ς ς ς ς Α λλη η λ ς ς ς ι
 ι α α α α α α α α α α α α α
 α α α α

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Εἶτα ὁ ἀναγνώστης·

Προκείμενον. Ἦχος πλ. α΄. Ψαλμὸς ξε΄ (65).

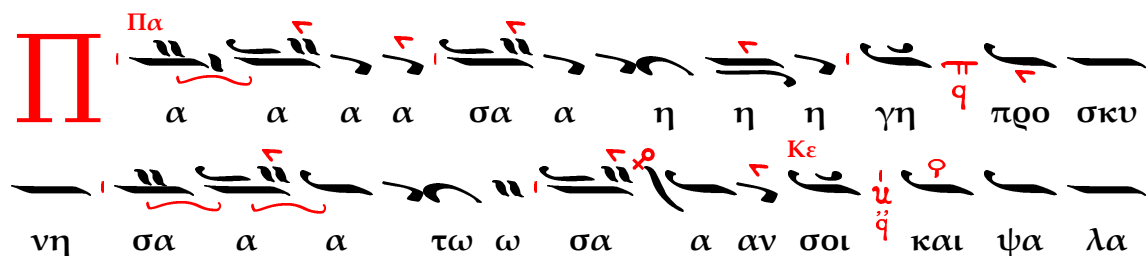
Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι·
 ψαλάτωσαν δὴ τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε.

Στίχ. α΄. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ, ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι
 αὐτοῦ, δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος Πά Πα ρ

Π α α α α σα α η η η γη προ σκυ
 νη σα α α τω ω σα α αν σοι και ψα λα

τω σα α α α α αν σοι οι οι οι ψα

λα α α α τω ω σα αν δη η τω ο νο μα

τι ι σϛ ϛ ϛ υ υ ψι ι ι στε

Στίχ. α. Α

λλα λα ξα τε τω Κυ ρι ω πα σα η γη ψα λα τε δη τω ο νο μα τι αυ τϛ δο

τε δο ξανεν αι νε ε σει α α αυ τϛ

α α α α σα α η η η γη προ σκυ

νη σα α α τω ω σα α αν σοι και ψα λα

τω σα α α α α αν σοι οι οι οι ψα

λα α α α τω ω σα αν δη η τω ο νο μα

τι ι σϛ ϛ ϛ υ υ ψι ι ι στε

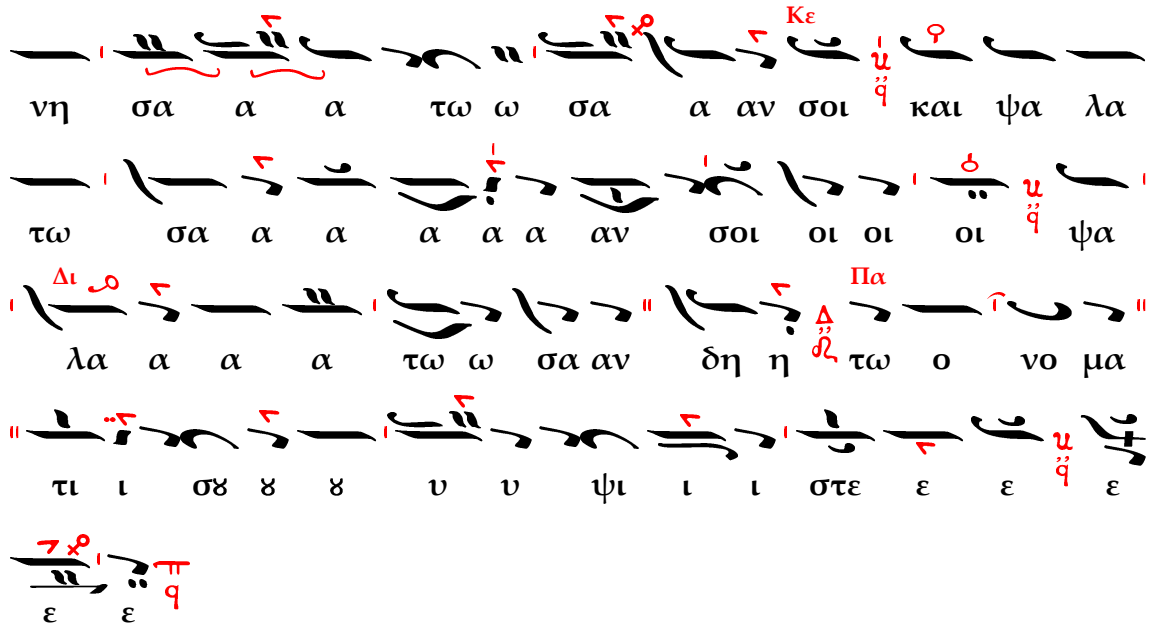
Στίχ. β. Ε

ιπα τε τω Θε ω ως φο βε ρα τα ερ γα σϛ εν τω πλη θει της δυ να με ως σϛ

ψευ σον ται αι Σε ε οι ε ε εχ θροι οι οι

σϛ

α α α α σα α η η η γη προ σκυ

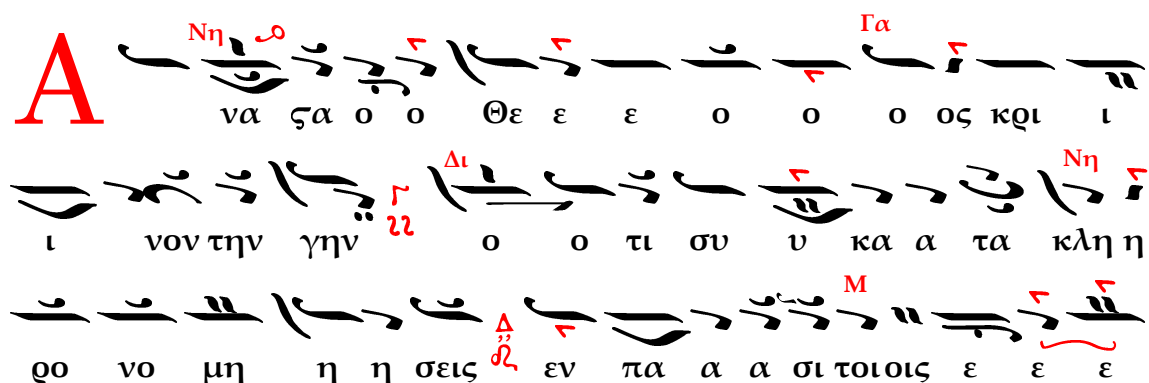

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα (στ' 3-11).

Ἀδελφοί, ὅσοι ἐβαπτίσθημεν εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν, εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐβαπτίσθημεν. Συνετάφημεν οὖν αὐτῷ διὰ τοῦ βαπτίσματος εἰς τὸν θάνατον· ἵνα, ὡς περ ἠγέρθη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δόξης τοῦ Πατρὸς, οὕτω καὶ ἡμεῖς ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν. Εἰ γὰρ σύμφυτοι γεγόναμεν τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀναστάσεως ἐσόμεθα, τοῦτο γινώσκοντες, ὅτι ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἄνθρωπος συνεσταυρώθη, ἵνα καταργηθῇ τὸ σῶμα τῆς ἁμαρτίας, τοῦ μηκέτι δουλεύειν ἡμᾶς τῇ ἁμαρτίας. Ὁ γὰρ ἀποθανὼν δεδικαίωται ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας. Εἰ δὲ ἀπεθάνομεν σὺν Χριστῷ, πιστεύομεν ὅτι καὶ συζήσομεν αὐτῷ, εἰδότες ὅτι Χριστὸς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, οὐκέτι ἀποθνήσκει· θάνατος αὐτοῦ οὐκέτι κυριεύει. Ὁ γὰρ ἀπέθανε τῇ ἁμαρτίας, ἀπέθανεν ἐφάπαξ· ὁ δὲ ζῆ, ζῆ τῷ Θεῷ. Οὕτω καὶ ὑμεῖς λογίζεσθε ἑαυτοὺς, νεκροὺς μὲν εἶναι τῇ ἁμαρτίας, ζῶντας δὲ τῷ Θεῷ, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

Καὶ εὐθὺς ἀντὶ τοῦ Ἀλληλουῖα
 ψάλλει ὁ ἱερεὺς τὸν κατωτέρω στίχον
 σκορπίζων δάφνας καθ' ὅλον τὸν ναόν.

ᾠχος ᾠμ Γα

ε θνε ε ε σιν ^{Γα} ₂₂

Στίχ. α'. ^Χ Ὁ Θεὸς ἔσθη ἐν συναγωγῇ θεῶν ^Δ ₂₂ ^Χ εν με σω

δε ε θε υ υς δι ακρι νει ₂₂

A ^{Νη} να ζα ο ο Θε ε ε ο ο ο ος κρι ι ^{Γα}

ι νοντην γην ^Δ ₂₂ ο ο τι συ υ κα α τα κλη η ^{Νη}

ρο νο μη η η σεις ^Δ ₂₂ εν πα α α σι τοι ο ις ε ε ε ^Μ

ε θνε ε ε σιν ^{Γα} ₂₂

Στίχ. β'. ^Χ Ἔως πότε κρίνετε ἀδικίαν ^Δ ₂₂ ^Χ και προ σω πα α

μα αρ τω λω ων λαμ βα νε τε ₂₂

A ^{Νη} να ζα ο ο Θε ε ε ο ο ο ος κρι ι ^{Γα}

ι νοντην γην ^Δ ₂₂ ο ο τι συ υ κα α τα κλη η ^{Νη}

ρο νο μη η η σεις ^Δ ₂₂ εν πα α α σι τοι ο ις ε ε ε ^Μ

ε θνε ε ε σιν ^{Γα} ₂₂

Στίχ. γ'. ^Χ Κρίνατε ὀρφανῶ καὶ πτωχῶ ^Δ ₂₂ ^Χ τα πει νον και πε

ε νη τα α α δι ι και ω σα τε ₂₂

A ^{Νη} να ζα ο ο Θε ε ε ο ο ο ος κρι ι ^{Γα}

ι νον την γην ^{Δι} ο ο τι συ υ κα α τα κλη η
ρο νο μη η η σεις ^Μ εν πα α α σι τοι ο ις ε ε ε
ε θνε ε ε σιν ^{Γα}

Στίχ. δ'. ^Χ Ἐξέλεσθε πένητα καὶ πτωχόν,
^Α εκ χει ρος α

μαρ τω λ ς ς ς ς ρυ υ σα σθε αυ τον ^{Γα}

A να ζα ο ο Θε ε ε ο ο ο ος κρι ι

ι νον την γην ^{Δι} ο ο τι συ υ κα α τα κλη η

ρο νο μη η η σεις ^Μ εν πα α α σι τοι ο ις ε ε ε

ε θνε ε ε σιν ^{Γα}

Στίχ. ε'. ^Χ Οὐκ ἔγνωσαν, οὐδὲ συνῆκαν· ἐν σκότει

διαπορεύονται· ^Α σα λευ ^Χ θη τω σαν πα αν τα τα α θε

με ε λι α της γης ^{Γα}

A να ζα ο ο Θε ε ε ο ο ο ος κρι ι

ι νον την γην ^{Δι} ο ο τι συ υ κα α τα κλη η

ρο νο μη η η σεις ^Μ εν πα α α σι τοι ο ις ε ε ε

ε θνε ε ε σιν ^{Γα}

Στίχ. 7'. ^χ Ἐγὼ εἶπα· Θεοὶ ἐστε, καὶ υἱοὶ Ὑψίστου πάντες· ^Δ ²² ^υ
 μεις δε ως αν θρω ποι α πο θνη σκε τε ^Δ ²² και ως ^χ
 ει εις τω ων αρ χο ον τω ων πι ι ι πτε ε ε
 τε ^Γ ²²

A ^{Νη} να σα ο ο ^{Γα} θε ε ε ο ο ο ος κρι ι
 ι ^{Δι} νον την γην ^Γ ²² ο ο τι συ υ κα α τα κλη η
 ρο νο μη η η σεις ^Δ ²² εν πα α α σι τοι ο ις ε ε ε
 ε ^{Γα} θνε ε ε ^Γ ²² σι ι ι ιν

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ὁ ἱερεύς· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.
 Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ λαός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ λαός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεύς· Πρόσχωμεν.

Καὶ ὁ διάκονος ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον.

(Ματθ. κη' 1-20).

Ὅφεν σαββάτων, τῇ ἐπιφωσκούσῃ εἰς μίαν σαββάτων, ἦλθε Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ ἡ ἄλλη Μαρία θεωρῆσαι τὸν τάφον. Καὶ ἰδοὺ σεισμὸς ἐγένετο μέγας· ἄγγελος γὰρ Κυρίου καταβάς ἐξ οὐρανοῦ προσελθὼν ἀπεκύλισε τὸν λίθον ἀπὸ τῆς θύρας καὶ ἐκάθητο ἐπάνω αὐτοῦ. Ἦν δὲ ἡ ἰδέα αὐτοῦ ὡς ἀστραπὴ καὶ τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ λευκὸν ὡσεὶ χιῶν. Ἀπὸ δὲ τοῦ φόβου αὐτοῦ ἐσείσθησαν οἱ τηροῦντες καὶ ἐγένοντο ὡσεὶ νεκροί. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἄγγελος εἶπε ταῖς γυναῖξί· Μὴ φοβεῖσθε ὑμεῖς· οἶδα γὰρ ὅτι Ἰησοῦν τὸν ἐσταυρωμένον ζητεῖτε· οὐκ ἔστιν ὧδε· ἠγέρθη γὰρ καθὼς εἶπε. Δεῦτε ἴδετε τὸν τόπον ὅπου ἔκειτο ὁ Κύριος. Καὶ ταχὺ πορευθεῖσαι εἶπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ὅτι ἠγέρθη ἀπὸ τῶν

νεκρῶν, καὶ ἰδοὺ προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε· ἰδοὺ εἶπον ὑμῖν.

Καὶ ἐξελθοῦσαι ταχὺ ἀπὸ τοῦ μνημείου μετὰ φόβου καὶ χαρᾶς μεγάλης ἔδραμον ἀπαγγεῖλαι τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. Ὡς δὲ ἐπορεύοντο ἀπαγγεῖλαι τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, καὶ ἰδοὺ Ἰησοῦς ἀπήντησεν αὐταῖς λέγων· Χαίρετε. Αἱ δὲ προσελθοῦσαι ἐκράτησαν αὐτοῦ τοὺς πόδας καὶ προσεκύνησαν αὐτῷ. Τότε λέγει αὐταῖς ὁ Ἰησοῦς· Μὴ φοβεῖσθε· ὑπάγετε ἀπαγγείλατε τοῖς ἀδελφοῖς μου ἵνα ἀπέλθωσιν εἰς τὴν Γαλιλαίαν κακεῖ με ὄφονται. Πορευομένων δὲ αὐτῶν ἰδοὺ τινες τῆς κουστωδίας ἐλθόντες εἰς τὴν πόλιν ἀπήγγειλαν τοῖς ἀρχιερεῦσιν ἅπαντα τὰ γενόμενα. Καὶ συναχθέντες μετὰ τῶν πρεσβυτέρων συμβούλιόν τε λαβόντες ἀργύρια ἱκανὰ ἔδωκαν τοῖς στρατιώταις λέγοντες· Εἶπατε ὅτι οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ νυκτὸς ἐλθόντες ἔκλεψαν αὐτὸν ἡμῶν κοιμωμένων. Καὶ ἐὰν ἀκουσθῇ τοῦτο ἐπὶ τοῦ ἡγεμόνος, ἡμεῖς πείσομεν αὐτὸν καὶ ὑμᾶς ἀμερίμους ποιήσομεν. Οἱ δὲ λαβόντες τὰ ἀργύρια ἐποίησαν ὡς ἐδιδάχθησαν. Καὶ διεφημίσθη ὁ λόγος οὗτος παρὰ Ἰουδαίοις μέχρι τῆς σήμερον.

Οἱ δὲ ἑνδεκα μαθηταὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὸ ὄρος οὗ ἐτάξατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. Καὶ ἰδόντες αὐτὸν προσεκύνησαν αὐτῷ, οἱ δὲ ἐδίστασαν. Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησεν αὐτοῖς λέγων· Ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς. Πορευθέντες οὖν μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. Ἀμήν.

Ὁ λαὸς· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἦχος ἰβ' Δι.

ο ξα α σοι **Δ** Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α
σοι οι οι οι **Δ** 22

Καὶ καθεξῆς ἡ Θ. Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς

ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρῖς), εἰς δὲ τὴν τελευταίαν ἅπαξ.

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

ΔΕΗΣΕΙΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΚΑΤΗΧΟΥΜΕΝΩΝ

Ὁ διάκονος λέγει τὰς ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων δεήσεις, τοῦ χοροῦ λέγοντος εἰς ἐκάστην τὸ Κύριε, ἐλέησον.

Εὐξασθε, οἱ κατηχούμενοι, τῷ Κυρίῳ.

Οἱ πιστοὶ ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων δεηθῶμεν·

Ἴνα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλεήσῃ·

Κατηχήσῃ αὐτοὺς τὸν λόγον τῆς ἀληθείας·

Ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ εὐαγγέλιον τῆς δικαιοσύνης·

Ἐνώσῃ αὐτοὺς τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ καθολικῇ καὶ ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ.

Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ καὶ διαφύλαξον αὐτούς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Οἱ κατηχούμενοι τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνετε.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ἴνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ὁ ἱερεὺς ποιήσας διὰ τοῦ ἱ. Εὐαγγελίου σταυρὸν ἐπὶ τοῦ εἰλητοῦ ἀποθέτει αὐτὸ εἰς τὸ ἄνω μέρος τῆς ἁγίας Τραπέζης καὶ ἐξαπλοῖ τὸ εἰλητόν.

Ὁ δὲ διάκονος λέγει·

Ὅσοι κατηχούμενοι προέλθετε· οἱ κατηχούμενοι προέλθετε· ὅσοι κατηχούμενοι προέλθετε· μὴ τις τῶν κατηχουμένων.

* * *

ΔΕΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΠΙΣΤΩΝ

Ὁ διάκονος·

Ὅσοι πιστοί, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ διάκονος·

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ πάλιν ὁ διάκονος·

Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ διάκονος·

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Καὶ εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερόν.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅπως ὑπὸ τοῦ κράτους σου πάντοτε φυλαττόμενοι, σοὶ δόξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν

προ σε ε ε ερ χε ε ε ται σφα γι α σθη η

η η η η ναι αι και δο θη η η η ναι εις βρω

ω ω ω ω ω σι ι ι ι ιν τοι οι οι οι

οι οι οι οι οι οι τοι οι οι οισ πι ι στοι οι οισ

προ η γου ου ουν ται δε του ου ου του

οι χο ροι οι οι οι οι οι οι οι οι των αγ γε ε

ε ε ε ε ε ε λω ω ω ων με τα πα α

α α σης α αρ χης και αι ε ε ξου σι ι ι ι ι

εισοδος
ι α α α ας

Τα πολυ ομ μα α τα α α α χε ρου ου βιμ και

τα ε ξα πτε ρυ υ γα α α α Σε ρα α φιμ τας

ο ο ο ψει εις κα α α λυ υ πτο ο ον τα

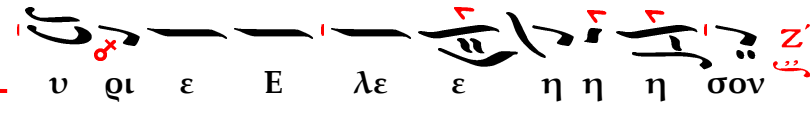
και βο ω ω ων τα το ο ο ον υ υ υ υ υ

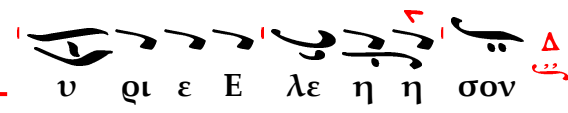
μνον Αλ λη λου ι ι α α α α α α α

Τὰ παρόντα ἀπό τὴν "Θεία Λειτουργία" τοῦ Παναγιώτου Παπᾶ.

Ἦχος Δι-θ.

Κ υ ρ ι ε Ε λε η η σον

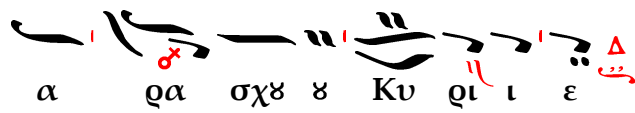
Κ υ ρ ι ε Ε λε ε η η η σον

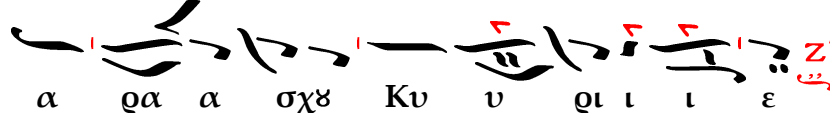
Κ υ ρ ι ε Ε λε η η σον

Κ υ υ ρ ι ε Ε λε η η σον

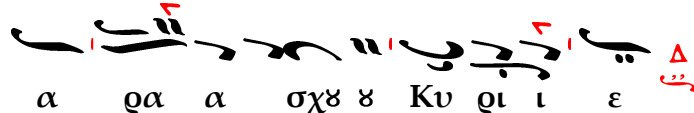

Π α ρ α σχ υ Κυ ρ ι ι ε

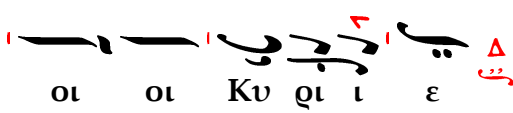
Π α ρ α σχ υ Κυ ρ ι ι ε

Π α ρ α α σχ υ Κυ υ ρ ι ι ι ε

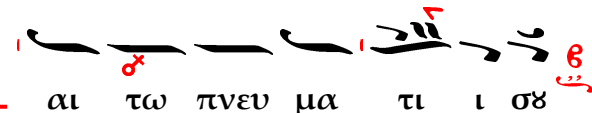
Π α ρ α α σχ υ Κυ υ ρ ι ε

Π α ρ α α σχ υ Κυ ρ ι ι ε

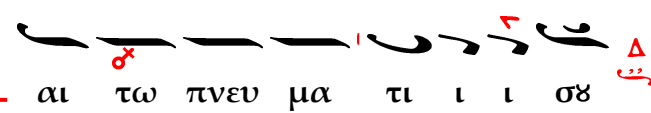
Π α ρ α σχ υ Κυ ρ ι ι ε

Σ ο ι ο ι Κυ ρ ι ι ε

Α μη η η η η ην

Κ αι τω πνευ μα τι ι σα

ἢ ἕτερον

Κ αι τω πνευ μα τι ι ι σα

Λειτουργικά σύντομα, Ιωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Δι-Θ

Π α τε ε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε ευ
μα Τρι α δα ο μο ου σι ον και α χω ρι ζον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε λε ον ει ρη η νης θυ σι αν αι νε σε
ως

Κ αι με τα τσ πνευμα το ος σθ

Ε χο μεν προς τον Κυ υ ρι ον

A ξι ον και δι και ον ^ε ^{Δι}

A ξι ον και δι ι και αι αι ο ον ^ε

Η Θ. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ Μ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Μέλος ἀρχαῖον, συντηθηέν ὑπὸ Ἰωάννου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος ^ε Δι - θ

A ^{Δι} γι ος α γι ο ος α α γι ι ο ο ο
ο ο ο ο ος ^ε Κυ υ υ υ ρι ι ι ρι ι
ο ος Σα βα ω ω ω ω ω ω ωθ ^ε πλη η η
η η ρη η η ^ε η ης ο ο ου ου ου ου ^ε ζου ου
ου ου ου ρα α ου ρα νο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ος και αι αι αι αι αι η η η η η και αι
η γη η η η η η η η η η η η η η
τη η η η η η η η η η η η η η
η γη η της δο ο ο ο ο ο ο ξη η η η ^ε η γη
της δο ο ο ο ο ο ο ο ξη η ης σου ου ου ου
ου ου ου ου ου ^ε ω σα αν να α α α α α
α α α α α ε ε ε λι εν τοι οι οι οι ^ε ^{Νη} ζοι
οι οισ υ υ εν τοις υ ψι ι ι ι ι ^ε ^{Δι} στοι οισ

^{Δι}
 Σ ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε υ υ σε ε υ μνου ου ου ου ου
 ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
 ου ου ου ου ου ου μεν Σε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ευ λο σε ε ευ λο ο ο γου
 ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
 ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου μεν Σοι οι οι
 οι οι ε ε ε λιε ευ χα α α α α α α α α
 ρι ι ευ χα ρι στου ου ου ου ου με εν Κυ
 υ υ υ υ ρι ι ι η ι ε ε και αι αι αι
^{Δι} λαι αι αι αι αι δε ε και δε ο ο ο ο ο ο
 ο ο με ε δε ο με θα α α α α α α α α
 σου ου ου ου ου ου ου ου ου ο ο ο ο ο ο ο
 Θε ε ο Θε ο ο ο ο ος η μω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ο ο ο Θε
 ο ο ο ο ος η μω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

Εἰς τὴν Λειτουργίαν τοῦ Μ. Βασιλείου, Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος πλ. Γα ρ

Επι σοι χαι αι αι ρει Κε ε χα α ρι
τω ω ω με ε ε ε νη πα α σα η κτι ι ι
ι σις α γγε ε λων το ο ο συ υ στη η
μα και αν θρω ω πων το ο ο γε ε ε ε
νος η γι α σμε ε ε ε νε να α ε ε
ε ε ε και πα ρα α δει ει ει σε ε ε ε
λο γι ι ι κε ε ε ε παρ θε ε νι ι ι
κο ο ον κα αυ χη η μα εξ ης Θε ο ο
ος ε σα α αρ κω ω ω ω θη και παι
δι ο ον γε ε ε γο ο ο ο νεν ο προ
αι αι ω ω ω ω ω νων υ πα αρ χων Θε
ο ο ο ο ος η η η η μων
την γαρ ση ην μη η η τραν

ἑτέρα θέσις

την γαρ ση ην μη η η η τραν

^{εις χρ.}
 θρο ο ο ο νον ε ποι οι η η η η σε
 και αι την σην γα α στε ε ε ε ε ε
 ρα α πλα τυ τε ε ε ε ε ε ε ε ρα α αν
 ου ρα α α νω ω ω ω ων α πειρ γα α
 α α α σα α α α το ε πι σοι χαι αι αι
 ρει ει ει ει Κε χα ρι τω ω ω με ε ε ε
 νη πα α σα α η η η κτι ι ι ι σι ι ις
 δο ο ο ο ξα α α δο ξα α α σοι οι οι
 οι οι Γα οι οι οι
 ρα α α α πλα τυ υ

16 Φεβ. 1988 I.A.

Κοινωνικόν.
 ΤΩ ΑΓΙΩ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΩ ΣΑΒΒΑΤΩ
 Γεωργίου τοῦ Κρητός († 1816).

Ἦχος π̣᾿ Πα ρ

Ε^{Πα}
 ξη γε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε και α νε ε ε ε
 στη η σω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ζω
 ω ω ω ω ω ω ω ω σω ζων η η μα α α α
 α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α

Μετὰ δὲ τὴν θεῖαν μετάληψιν, εὐλογεῖ ὁ ἱερεὺς τὸν λαὸν λέγων·
 Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Ὁ χορὸς, ἀντὶ τοῦ· Εἶδομεν·

Τῷ Ἁγίῳ καὶ Μεγάλῳ Σαββάτῳ, ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν.

Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Πα, ἀργόν.

Mνη η σθη τι ε ε ευ σπλα αγ χνε
 και η η μων κα θως ε μνη η μο νε ευ σα α ας
 τθ ς λη η στθ εν τη βα σι λει ει ει α α

των 8 ρα α νω ω ω ων

Καὶ ἄλλως, ἦχος Δι-Θ

Mνη η η σθη η η η η τι ευσπλαγχνε

και αι αι η μω ω ω ω ω ω ω ω ων

κα θως ε μνη η μο νε ευ σα α ας τ8 λη η

στ8 εν τη βα σι ι λει ει ει α α των 8 ρα α

νω ω ων

Καὶ σύντομον, ἦχος Πα-Θ

Mνη σθητι ευσπλαγχνε και η μων κα θως ε μνη

μο ο νευσας τ8 λη στ8 εν τη βα σι λει ει α των

8 ρα νω ω ων

Ἔτονίσθησαν ἡ Ἄπρ. , βι´ , ἐξηγ. καὶ ἐγράφ. λα΄ Μαρτίου , βιη´ . I.A.

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

ἦχος Δι-Θ

Πλη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε

ως σ8 Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο

ξαν σ8 ο τι η ξι ω σας η μας των α

γι ων σα με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νη ν σα
 Α λλη λη ι α Α λλη λη ι α Α λλη
 λη ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ο ευ λο γη με
 νον α πο τϵ νυ ν και ε ως τϵ αι ω ω νος
Τ ο ο νο μα Κυ ρι ο ει η ευ λο γη με
 ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τϵ νυ ν και ε ως τϵ
 αι ω ω νο ο ος